

Resistència, utopia i alegria

1.- **ESPIRITUALITAT MILITANT: UNA MANERA DE VIURE**

Introducció: Espiritualitat de l'ACO

- Diverses espiritualitats
- Espiritualitat cristiana: Resistència. Utopia. Alegria

2.- **SOM MOVIMENT.**

- La nostra identitat i la nostra història.
- Més enllà de la definició. Què és per a nosaltres l'ACO?. Vivència i experiència.
- Com veiem l'ACO avui?

Alguns aspectes actuals

- Homes i dones compromesos en el món.
- Creixement ràpid en els darrers anys
- Manca de consciència col·lectiva de Moviment.
 1. Dificultats de participació més enllà del grup de Revisió de vida. (Zona/Diòcesi, Moviment (*Trobades, Jornades, Formació...Recessos, exercicis estiu....*))
 2. *Dificultat en prendre responsabilitats i implicar-se en tasques del Moviment.*
 - ✓ Relleu de responsabilitats
 - ✓ Innovacions a nivell de crear possibles grups de treball, renovar les comissions, etc.
 3. *Dificultat per iniciar*
 4. *Dificultat per mantenir una actitud militant*

3.- **COM FEM MOVIMENT**

- Reptes.
 - ✓ Reflexió i debat.
 - ✓ Iniciació.
 - ✓ Organització
 - ✓ El Consell

4.- **FUTUR DE L'ACO: ON ENS LA JUGUEM?**

- Ens la juguem en la mística
 - Com hi anem
- Pluralitat en el mateix Esperit.
- L'espiritualitat de Jesús, quin estil de vida ens ofereix?
 - Denúncia
 - Anunci
 - Compartir
 - Celebrar
- I, tot això, Com ho podem fer?
- Resum final.

2.- SOM MOVIMENT, FEM MOVIMENT

SOM MOVIMENT.

L'objectiu d'aquesta 2ª part, és encetar diàleg, crear debat, i entre tots trobar com encarrilar el nostre futur a l'ACO.

Per fer-ho partim de veure quines són les nostres vivències, experiències i inquietuds. Valorar tota la riquesa que tenim, però sense deixar de plantejar-nos interrogants.

L'ACO pel fet ja de ser un Moviment evangelitzador, és un Moviment viu, per tant ha d'anar afrontant noves situacions, ha d'estar sempre en procés de creixement i de conversió

Fa 5 anys, celebràvem amb goig, els primers 50 anys de l'ACO. Va ser un moment molt important per veure el camí fet, però amb la certesa que no podíem quedar-nos-hi aturats en els 50 anys. Ja des de aquell moment teníem clar que calia mirar endavant.

Gran part del que diem avui, és fruit de les vostres aportacions, que ens heu fet arribar, a través d'un qüestionari.

Partim de la vida, que és l'estil de la revisió de vida, la manera de fer que tenim a l'ACO, hem intentat no caure en fer teoria.

També hem recuperat materials del Moviment que estan publicats. Tenim material vàlid que molt sovint no se n'ha tret suc. Penso que encara el podem esprèmer i redescubrir-lo, perquè ni ha molts que són molt actuals.

(Tenim la sensació que molt sovint "consumim materials", "usar i tirar", reciclem poc.....Quan s'acaba un curs, o fins i tot quan s'acaba una trobada, passem full i ens oblidem.....

Una crida doncs a recuperar materials.....

« La nostra identitat.-

Es necessari tenir present la nostra identitat, conèixer-la i tenir-la sempre com a punt de partida, per re-descobrir quina és la nostra missió i deixar-nos portar per l'Esperit que ens farà, treballar vers nous horitzons.

Els vells reptes són el reptes de futur (Anunciar la Bona Nova i construir el Regne)

Quatre pinzellades del que diu el nostre *Document de Identitat*

"Som un Moviment d'Acció Catòlica especialitzada. Moviment d'església enmig de la classe obrera".

"Trobem a Déu en la vida, en cada home i en cada dona".

"A través del nostre compromís i de la nostra acció volem anunciar a Jesucrist".

"Volem ser presents en les lluites per a la transformació de la nostra societat".

"Estem compromesos en diferents àmbits: laboral, social i eclesial.

"Som església i volem viure fidels als valors de l'evangeli".

Aquest és un breu resum del nostre document d'Identitat revisat i aprovat en el V Consell ACO Maig 1993.

Malgrat són aspectes que donem ja per sabuts, convido a rellegir aquest document, ens va bé recordar-nos què som i d'on venim.

« La nostra història:

Per parlar de futur, és bo conèixer la nostra història, les nostres arrels.

No per quedar-nos-hi i dir "temps passats van ser millors" ¡! No, no tot el contrari, això seria replegar-nos en nosaltres mateixos, estancar-nos

Som fruit d'una història, i nosaltres som responsables de donar-hi continuïtat.

Aquí, no és el moment de fer un recull històric, ja que quan celebrarem els 50 anys, varem recordar de manera molt especial la nostra història.

Val la pena recuperar aquest material. Llibre ACO 50 anys de militància obrera i cristiana"

I també en el darrer butlletí nº 182 Abril 2008. El dossier "ACO en la història de l'acció catòlica". En Jordi Espí ens dona una explicació molt clarificadora del que vol dir ser Mov. D'Acció Catòlica.

« Més enllà de la definició. Què és per a nosaltres l'ACO?.

Quina vivència i experiència en fem?.

Intento recollir què és l'ACO per a nosaltres, a partir de paraules vostres.

En subratllo 4 aspectes:

1. *Vivència i experiència de fe*
2. *Vivència d'església*
3. *Compromís obrer*
4. *Experiència de vida. Estil de viure. Compromís en el mon*

1.- Vivència i experiència de fe.

"ACO, espai de reflexió, de referència, de pregària i de testimoniatge".

"L'ACO m'ha aportat l'espiritualitat que m'ha marcat a la meva vida".

"M'ajuda a conèixer i viure l'evangeli".

"Ens ajuda a fer el lligam de la fe amb la vida".

"Ens dona la possibilitat de celebrar la fe d'una manera viva i oberta a tothom"

"ACO, lloc on compartir la fe i la vida en el dia a dia."

2.- Vivència d'Església

"L'ACO és la meva comunitat de fe, la meva església local".

"Es la manera de ser i de fer Església amb la que m'identifico i que em fa conèixer Jesús"

"L'ACO és una llum d'esperança a l'Església, és un gra de sorra, que pot fer possible una Església més compromesa".

"L'ACO fa possible la connexió església-món del treball".

"L'ACO és el mitjà que ens fa sentir Església".

3.- Compromís obrer.-

"L'ACO ens forma com a persones militants obrers i cristians".

"L'esperit de classe obrera que ens aporta l'ACO em fa ser cada vegada més solidaria, oberta i reivindicativa davant les problemàtiques dels obrers i del treball. ACO, un referent on viure la fe arrelada al món del treball. L'ACO ens mou a estar compromesos en els nostres ambients de treball, de barri, de família, escola etc....., estant atents en allò que creiem que Déu ens demana.

“Cal superar la dicotomia església-món obrer, som un mateix poble moguts per l'Esperit que fa la seva obra a través nostre”.

4.- Experiència de vida i compromís

“A l'ACO em sento amb sintonia amb el meu projecte de vida.”

“L'ACO em comporta un estil de vida concret”.

“M'ajuda a ser més coherent i respectuosa, a portar una vida més austera i entregada a la gent del meu voltant”.

“La revisió de vida ens fa que no ens quedem instal·lats. Ens impulsa a l'acció”. Ens fa pensar, contemplar els altres. Ens implica en el dia a dia, en la manera de veure i valorar la realitat que ens envolta, en la manera de intentar donar resposta a tot allò que anem trobant en el nostre camí.

“Moviment lloc d'aprenentatge, de formació que alimenta les nostres vides”

“ACO és un mitjà per compartir la vida i la fe amb altres persones, i anar fent possible canviar la realitat més propera”

“Ens dona un esperit més crític i compromès en la societat actual en la que ens toca viure”

“L'ACO, lloc de trobada per continuar donant sentit a la vida. Valorar el sentit col·lectiu, el compromís entès en sentit ampli i el treball com a valor important en el creixement personal”.

« Com veiem l'ACO avui?

Fins ara hem vist qui som, des de la Identitat i la història, i des de la vivència i l'experiència.

Mirem-nos ara l'ACO com a col·lectiu intentant fer una anàlisi del moment actual.

En general en les aportacions rebudes, expresseu sentiments d'inquietud i interrogants i a la vegada també d'esperança.

Aquesta situació penso que és un bon punt de partida per avançar

Subratllo alguns trets de com veiem l'ACO:

1. Som dones i homes compromesos en la societat i en l'església.

Veiem i valorem la quantitat de militants presents i compromesos en diferents llocs de la nostra societat, és difícil enumerar-los tots, en el món del treball, de l'educació, polític, associacions, en realitats a favor dels més marginats, en la família en parròquies i altres realitats d'església. Cadascú des dels propis dons rebuts i també amb les pròpies mancances,

2. Creixement ràpid en els darrers anys

Als darrers anys l'ACO ha crescut molt en nombre de militants, s'ha incorporat molta gent de moviments joves, especialment de la JOC. S'han incorporat altres zones de Espanya. *Tot plegat és motiu d'alegria i d'esperança.*

El moviment on la majoria de militants eren força grans, amb pocs anys, ha passat a ser d'una majoria de militants relativament jove

Aquest fet ha donat vida i continuïtat a l'ACO. També li ha donat més pluralitat de pensament i de maneres de fer.

Però aquí també hi veiem unes crides d'alerta:

✓ *Compte no fos cas que fóssim molts però no ens sabéssim engrescar, no ens sabéssim exigir i caiguéssim en una certa situació "light", que ens portés a un empobriment com a col·lectiu.*

✓ *Ens podria passar que ens adormíssim mirant-nos a nosaltres mateixos, creient-nos que tot va bé, un cert anar fent que ens podria arribar a fer morir a causa del mateix suposat èxit....*

Malgrat aquest augment quantitatiu, molts de vosaltres veieu el moment de l'ACO amb preocupació i alguns amb cert desencís.

✓ *Ens preguntem: Hem viscut de renda? Ens hem mirat una mica massa i ens hem cregut millors que la resta de l'Església?*

✓ *Hem pecat de manca de humilitat?*

Són interrogants que ens podem fer.

3. Manca de consciència col·lectiva de Moviment.

Si el Moviment ha de ser allò que entre tots volem que sigui, vol dir que hem de deixar de ser espectadors, per esdevenir protagonistes.

L'ACO no és una entitat, sembla que això ho tenim clar.

Tampoc és una empresa de serveis que funciona des de Rivadeneyra, que crea i distribueix materials, i organitza trobades.

Ens sentim Moviment, vivim el Moviment, quan en fem experiència, quan hi participem activament, quan hem fet o fem un servei o tasca concreta, quan tenim o hi hem tingut alguna responsabilitat (de grup, zona-diòcesi, comissió, Comitè Permanent.. Quan ens l'hem sentit propi.

El treball que ens plantejem cada curs de les prioritats, el material que se'ns ofereix de formació. Què em fem? Ens és un mitjà per a fer moviment?

Tota aquesta manca de consciència col·lectiva, provoca unes dificultats:

3.1.- Dificultats de participació més enllà del grup de Revisió de vida. (Zona/Diòcesi, Moviment (Trobades, Jornades, Formació...Recessos, exercicis estiu.....)

Molt sovint s'escolta la afirmació. "Jo el grup si perquè mi trobo bé, som amics, ens coneixem molt, m'ajuda a créixer, em qüestiona, però el Moviment em queda lluny, em fa mandra participar a les trobades de la zona, o a les jornades de formació, vol dir més reunions, tinc altres coses....estic compromès en l'associació,....., la família etc....

Qui no ha escoltat comentaris com aquest ?.

Per sentir-nos Moviment, ens cal fer un pas més enllà del grup.

Per la mitjana d'edat actual dels que formem l'ACO, hauríem de tenir una altra marxa.

Es una realitat que la participació en general a les diferents trobades, jornades, ja siguin de zona o de Moviment, és força baixa.

Tots creiem que hem de formar-nos, però aprofitem poc els recursos que el Moviment ens dóna

Es una realitat que molts grups viuen l'ACO com un complement, no com a essència fonamental.

Ens atrevim a llençar la pregunta:

Estem potser empobrint-nos a nivell d'experiència i de vivència?

Quin ús fem del que el Moviment ens ofereix? Podríem fer-ne una reflexió personal i col·lectiva en els grups i a les zones-diòcesis

*Tenim potser massa el sentit "d'utilitzar el Moviment"? De ser usuaris passius?
Ja ens està bé com està, ens és útil, però sense fer el pas de sentir-nos-hi implicats?
No podem ser usuaris i espectadors del que alguns, amb bona voluntat preparen des de Rivadeneyra.*

3.2.- Dificultat en prendre responsabilitats i implicar-se en tasques del Moviment.

- ✓ Per fer relleu de responsabilitats
- ✓ Per fer innovacions a nivell de crear possibles grups de treball, renovar les comissions etc

Tots estem molt cofois i satisfets de forma part de l'ACO,, però ens costa molt assumir responsabilitats.

La gent va militant en els àmbits més propers, que ja està molt bé, però sembla que el Moviment queda com un espai molt llunyà per a prendre-hi responsabilitats. A les zones cada vegada és més difícil trobar responsables. Ja no parlem quan toca buscar president o presidenta,

Les comissions que funcionen, des de fa molts anys hi ha les mateixes persones. No hi ha hagut renovació ni noves incorporacions

Per què ens fa tanta por la responsabilitat dins el Moviment?

Tots voldríem que la veu d'ACO tingués més ressò públic, però ningú vol encarregar-se'n de fer-ho.

Som potser un Moviment cada cop més acomodats?

Ja estem bé com estem, hem caigut potser en la rutina?

Sembla que hem passat de ser militants a ser espectadors d'allò que ens diuen i moltes vegades ni tant sols espectadors, perquè no sortim ni del nostre grup de RdV.

Fins a quin punt som responsables? Fins a quin punt la fe ens comporta compromís també a l'ACO?

És cert que l'ACO actualment necessita una reflexió que de fet ja ha anat sorgint els darrers anys, pel que fa a la implicació personal en la vida i la marxa del moviment.

3.3.- Dificultat per iniciar.

Tota la riquesa de vivències i d'estil de vida en el món, que ens ha donat i ens dona l'ACO, ens qüestionem fins a quin punt ho donem a conèixer, com l'oferim a altres persones. Ens manca aquest esforç d'oferir l'ACO.

Es una realitat que la iniciació de nous militants ha estat i és molt fluixeta.

Durant els darrers anys hem viscut de renda, no hem valorat prou el treball de la iniciació, perquè semblava que es produïa de manera automàtica des de la JOC.

També un altre mitjà de iniciació molt important han estat els consiliaris preveres que estan en parròquies, però aquesta és una realitat que també se'ns acaba.

Ens ho acabem de creure això de que l'ACO val la pena?

Que ha estat i és una bona oportunitat per a nosaltres per a ser homes i dones creients i compromesos?

Què ens ha configurat una manera de ser cristià, i tot aquest discurs que fem habitualment des de la nostra vivència?

Doncs perquè no creiem que si és vàlid per a nosaltres també pot ser-ho pels altres.?

Hem de ser iniciadors no pel fet que el nostre moviment es pugui anar reduint en nombre de militants, sinó perquè creiem que tenim una proposta engrescadora, tenim un tresor per compartir amb els altres.

Serà que tenim la llavor, la força, però no ho sabem transmetre?

Crec que és un moment per fer una reflexió profunda a l'ACO en aquest aspecte. Com acollim a les persones que truquen a la nostra porta?, Com arribem a altres? Com ajudem a fer un procés als que s'incorporen de la JOC? Com oferim l'ACO?

Un símptoma d'aquesta manca de iniciació és també que no tenim entre nosaltres homes i dones de la immigració més recent. Són classe obrera també i la més explotada actualment, són els que viuen més durament la realitat de l'atur, i de les males condicions laborals.

Perquè no pensar i plantejar que en la immigració hi ha el futur de l'ACO?.

3.4.- Dificultat per mantenir una actitud militant.

Es evident que ens afecta el moment històric que vivim, tant a nivell d'Església com de societat. Potser estem tocant fons en molts àmbits, potser ens manca empenta.

Dificultat per portar i mantenir un estil de vida coherent amb l'estil de vida militant que ens proposa l'ACO. I que en definitiva, és l'estil que ens proposa Jesús.

Ara estem en un moment de crisi, i plens de contradiccions.

Tots volem ser església dels més pobres però la veritat és que a nivell social i econòmic i cultural la gran majoria formen part d'un nivell mitjà i ens costa arribar als més pobres.

Molts de nosaltres som fills de la classe obrera, que hem tingut accés a l'educació. Això és un bé que no ens ha de fer caure en sentir-nos membres de una certa élite intel·lectual

Hem d'aprendre a explicar més el què vivim. Això d'evangelitzar, avui, a diferència de temps anteriors, ha de comportar una millor explicitació de la fe, que evidentment no té sentit sense un testimoni coherent i una amistat on poder compartir el nostre ser militant.

FEM MOVIMENT. (4 aspectes)

- Reflexió i debat .
- Iniciació.
- L'Organització al servei de tots.
- El Consell

Reflexió i debat.

El futur està a les nostres mans, i depèn de tots nosaltres, no només dels responsables de torn.

Ens cal crear espais de participació, espais de debat intern, espais on tractar temes i aspectes que ens preocupen..

Ens calen també espais i moments per donar-nos a conèixer, expressar el que som i quina és la nostra missió.

Ens cal ser més exigents amb nosaltres mateixos, en els grups de Rev de vida, a través de la zona i diòcesi, tot i respectar el moment, la situació i el procés de cada persona, però ens hem d'ajudar a no instal·lar-nos..

Qui no es qüestiona no avança. Si no ens qüestionem, si no ens deixem desinstalar, no serem Església viva enmig del món.

No tinguem por en remoure coses en el si del Moviment, de plantejar qüestions, fer propostes, crear opinió

Ens cal potser re-descobrir el Moviment. Ens cal potser re-inventar maneres i formes de fer.

Si el Moviment ha de ser allò que entre tots volem que sigui, hem de deixar de ser espectadors, per a ser protagonistes. Cal que el militants prenguem iniciatives, no esperem que se'ns doni tot fet

- **Iniciació.**

Si l'ACO és un tresor per nosaltres, ens ha de ser de vital importància, ha de ser prioritari poder-ho fer arribar a altres.

Nosaltres hem rebut el do de la fe, hem rebut el testimoni de molts militants a través de l'ACO, la nostra responsabilitat, es posar mitjans, per fer que el Moviment pugui arribar i pugui engrescar a altres

Tots som responsables de comunicar la joia de la BONA NOTICIA, a tothom;

I molt especialment al món obrer, els immigrants i els més pobres..

És el carisma que Déu ens ha regalat, i la missió que Déu ens encomana.

Ens hem de qüestionar i buscar maneres per vetllar per la iniciació.

Buscar mitjans de com acollir noves realitats de iniciació.

La iniciació és cosa de tots, però a la vegada, es necessari que hi hagi responsables a les zones i en el Moviment, que d'una manera especial vetllin per acompanyar les realitats de iniciació que vagin sorgint, i crear noves plataformes de iniciació.

- **Organització.**

És evident, per portar a terme la nostra missió com a ACO, és necessària una organització i una infraestructura

Una organització que s'ha d'adaptar als temps. Una organització que ha de ser un servei, que ha de fer possible una agilitat per anar donant respostes als canvis.

L'organització ha de poder respondre a les necessitats reals de cada moment i de cada lloc.

No és la mateixa organització quan l'ACO eren 100 militants per dir un número, que ara que passem dels 800 !!

L'organització d'un moviment com l'ACO requereix dedicació i quan un està fent un servei dins algun espai de l'organització, sovint es té la sensació que la resta de militants potser no hi responen amb el ritme que se'ns demana

Segurament, ens cal buscar i trobar noves formes d'organització, posar en marxa nous mitjans.

Es un tema força important i potser és moment per afrontar-ho.
Cal vetllar per una organització més adaptada i més participada.
Què les responsabilitats, la feina, quedi més compartida.

Històricament, un mitjà de participació i d'organització han estat les comissions, Hi ha comissions que segueixen treballant i porten a terme unes feines molt concretes. Però d'altres han quedat molt mermades o han deixat d'existir.

Llenço una crida a cercar noves maneres, nous espais, diguem-ne comissions o grups de treball, o el que sigui, però que ens ajudi a participar de manera activa en el fer moviment. Ens cal ser creatius.

- **Consell.**

Com a darrer aspecte, en un curs que comencem amb la mirada al Consell, voldria insistir que el Consell és un moment privilegiat per a fer experiència de Moviment.

Des de la seva preparació i participació des dels grups, les zones i diòcesi, fins la realització de les jornades de Consell, així com la seva continuïtat durant els 4 anys propers, per mantenir un treball de reflexió i d'acció.

Cal viure-ho com una oportunitat per reflexionar sobre el nostre Moviment, i per implicar-se.

Com a resum d'aquest apartat:

Estem contents de ser Moviment, ens alegrem de la vida que tenim, del creixement dels darrers temps, però hi ha la preocupació per la manca de consciència col·lectiva, a diferents nivells (zona i Moviment en el sentit més ampli)

Ens preocupa la iniciació, i ens cal trobar maneres per portar-la endavant.

Per fer possible la marxa del Moviment, és necessària una organització adient a cada moment.

12 d'Octubre 2008

Materials de consulta.

- * Document d'Identitat d'ACO.
- * Ser responsable a l'ACO. Documents d'ACO núm.6
- * Llibre: ACO: 50 anys de militància Obrera i cristiana. (Joan Bada i Oleguer Bellavista)
- * Xerrada Setmana Santa 2004 "Després de 50 anys, Església i món obrer: reptes de futur" a càrrec de Maria Bargalló

- * Xerrada Jornada Responsables 2007 "La Tasca del responsable en el Moviment" a càrrec de Javier Cámara.
- * ACO, Moviment d'Acció Catòlica a càrrec de Jordi Espí. Dossier butlletí núm. 182 (abril 2008)